

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200613
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719200613.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: H. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., B. XXXX/X, o zaplatenie 1.951,35 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 260,- € zastavuje.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len právny predchodca žalobcu) sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.4.2019 domáha, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.777,66 € s príslušenstvom, a to z titulu zmluvy o kreditnej karte. Pred doručením žaloby žalovanému podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.7.2019 zobrať žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 823,31 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť. Následne podaním doručeným dňa 6.2.2020 zobrať žalobca žalobu späť aj v časti o zaplatenie sumy 260,- €.

2. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obchodnými podmienkami, cenníkom, výpismi z pôžičkovej karty, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, splátkovým kalendárom, predžalobnou upomienkou spolu s doručenkou, písomnými vyjadreniami žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

3. Na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty a zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.8.2015 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. žalovanému kreditnú kartu s úverovým rámcom 2.400,- € s tým, že žalovaný sa zaviazal platiť mesačnú splátku minimálne v sume 80,- €. Zmluvné strany si zároveň dohodli štandardnú úrokovú sadzbu 22,80 % a RPMN 24,28 %. Žalovaný nesplácal poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 2.4.2016, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 7.5.2016. Súd preukázané, že do podania žaloby žalovaný zaplatil sumu 2.506,72 € a po tomto dátume sumu 360,- €.

4. Uznesením č. k. 9Csp/85/2019-30 zo dňa 18.6.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil žalobca. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.5.2019 má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu písomne oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

5. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

7. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa ustanovenia § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením

pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd právny záver, že žalobe nie je možné vyhovieť a je potrebné ju zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

15. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy plnil právny predchodca žalobcu, ktorý poskytol žalovanému finančné prostriedky na základe schváleného úverového rámca, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť. Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je súd povinný zistiť, či subjekty vystupujúce ako strany konania sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva, t. j. súd sa najprv vyporiadal s tým, či je žalobca aktívne vecne legitímovaný v konaní. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Účastník konania, ktorý je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalobcu uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca.

16. V danom spore žalobca uzavrel dňa 22.5.2019 zmluvu o postúpení pohľadávok s obchodnou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ktorou bola postúpená pohľadávka voči žalovanému. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta) vstúpi nový veriteľ (postupník, cesionár) na základe zmluvy uzavretej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri postúpení pohľadávky nie je účelom zmena obsahu postúpenej pohľadávky, ale zmena v osobe veriteľa. Postúpením pohľadávky sa dlžníkovu postavenie nemení, najmä sa nemôže zhoršiť jeho právne postavenie. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. môže banka (postupca) v prejednávanej veci postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi (žalovanému), ak je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj napriek písomnej výzve banky. V konaní nebolo preukázané, že žalovanému bolo doručené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 7.5.2016 (a to ani potvrdením o odoslaní výzvy), ktorým banka vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok na splatenie dlžnej sumy. Vychádzajúc z uvedených skutočností tak dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky v sume 2.776,33 € z obchodnej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na žalobcu. Takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z. z., ktorou je existencia nepretržitého omeškania žalovaného dlhšie ako 90 kalendárnych dní od písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby súd konanie v časti o zaplatenie sumy 260,- € zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol, a to pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanému nepriznal ich náhradu, nakoľko síce bol v konaní úspešný, keďže súd žalobu zamietol, nárok na náhradu trov konania si však neuplatnil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).